

[Gert Petersen]

relser, til anvendelse af naturgas, til udnyttelse af de varige energikilder. Vi er indstillet på, at man skal fremme en sådan politik, også ved at yde tilskud med lavt forrentede lån osv., samtidig med at der bør oprettes statslige virksomheder, som selv går ind i forskning vedrørende og produktion af de varige energikilder. Man bør udarbejde standarder og normer, der virkelig for alvor fremmer energibesparelserne i boliger, i trafik, i virksomheder. Man bør omlægge de eksisterende afgifter på energiforbrug, sådan at de opmuntrer til et lavere energiforbrug. Vi mener ikke, at man kan fjerne disse afgifter, men vi mener, at de bør omlægges, sådan at de opmuntrer til et lavere energiforbrug.

Hvad angår Nordsøolien og Nordsøgasen, ja, så er der jo denne genforhandling med DUC. Hvad der kommer ud af den, det må guderne og statsministeren og A. P. Møller vide; vi andre ved det ikke. Under alle omstændigheder må målet med den genforhandling klart være – uanset at frømskridtspartiet og andre borgerlige partier er utilfredse med det og synes, at det er synd for den stakkels A. P. Møller – at der sikres stabile leverancer fra olie- og gasudvinding i den danske del af Nordsøen, og at det sikres, at størstedelen af den økonomiske gevinst tilfalder Danmark. Der kan bruges flere midler, f.eks. en råstofafgift. Hvis det ikke kan lade sig gøre – og det synes jeg nok der er meget der tyder på – så må staten af hensyn til almenvellet overtage olie- og gasudvindingen i henhold til grundlovens § 73. Dette er så vigtigt, det er så afgørende for vores fremtidige forsyningsikkerhed, at har man nogensinde talt om almenvellet, så kan der være al anledning til at bringe det begreb ind her og derigennem begrunde en samfundsovertagelse – eller rettere sagt en samfundstilbagebetaling – af olie- og gasudvindingen i Nordsøen.

Et andet hovedpunkt er en styring af erhvervslivet. Jeg har røbet, at jeg ikke har den tillid, som statsministeren åbenbart har, til, at en from opfordring til erhvervslivet om, at det skal lade merindtjeningen omsætte i nye arbejdspladser, har nogen som helst effekt, og jeg synes, at jeg fra nogle af de erhvervslivet meget nærstående partier har fået den formodning bekræftet herinde i dag. Derfor må der en regulær styring af erhvervslivet til med henblik på at fremme beskæftigelsen –

udtrykkeligt med henblik på at fremme beskæftigelsen – og fremme en samfundsgavnlig produktion. Man bør indføre selektive afskrivningsregler eller selektive rentesatser til fremme af en produktion, der kan erstatte importen udefra. Staten bør selv gå ind i produktion, hvor det er nødvendigt.

Vi lever i øjeblikket med en hel masse generelle støtteordninger. Jeg tror, hr. Ole Espersen fik sagt, at det drejede sig om tilskud til erhvervslivet på 5½ mia kr. eller mere. Jeg vil godt sætte en streg under »eller mere«, for det er mere. I stedet for disse generelle støtteordninger, der daler som en mild regn rundt omkring og støtter både det ene og det andet, også produktion og investeringer, som ikke giver arbejdspladser, som ikke kan kaldes samfundsgavnlig produktion ud fra et betalingsbalancesynspunkt, i stedet for disse generelle ordninger burde man bruge disse penge til målrettet støtte dér, hvor det virkelig gavner samfundet, dér, hvor det virkelig gavner beskæftigelsen. Lønmodtagerne må have mulighed for at kontrollere, at en sådan målrettet støtte også tjener det formål, som den er sat ind på at tjene.

Det tredje hovedpunkt er boligbyggeriet, hvor vi altså har oplevet en beskedent forhøjelse af det almennyttige boligbyggeris kvota. Den forhøjelse må gøres større, den er for beskedent. Men nok så vigtig er det med en ny finansieringsordning. Hvorfor skrinlagde man tanken om en indeksreguleret låneordning, som kunne have banet vej for en billig-gørelse af boligudgifterne? Fra SFs side havde vi meget gerne set på og drøftet en sådan nyordning. Jeg er helt klar over, at det var de borgerlige partier – eller nogle af de borgerlige partier – der bremsede byfornyelsesloven; det beklager jeg på ganske samme måde, som regeringen har gjort det. Jeg vil godt understrege, at også her bør der sættes ind, men byfornyelse og byforbedring må gøres i samarbejde mellem det offentlige og de berørte beboere.

Jeg kunne nævne mange andre ting, f. eks. spørgsmålet om en skattereform. Her vil jeg godt henvise til, hvad der blev vedtaget på Specialarbejderforbundets kongres for nylig. Det er i og for sig det samme, som SF så ofte har sagt, men da den samme kongres opfordrede til opbakning bag socialdemokratiet, synes jeg, at socialdemokratiet må have en